

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116011361
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8116011361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.03.2017, v trestnej veci proti obžalovanému A. J., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Tr. zák. o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/80/2016 zo dňa 03.10.2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému

A. J., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom H. č. XXX/XX, I., okres N.

u k l a d á:

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. J. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe,

že dňa 18.01.2016 v čase okolo 11.30 hod., v katastrálnom území obce I., okres N., z lesného porastu č. XXX, zvaného "I." z parcely č. XXX/XXX podľa registra E., na ktorú sa viaže list vlastníctva č. XXX, a teda z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, za účelom zabezpečenia si palivového dreva na varenie a kúrenie, pomocou ručnej píly, ktorú so sebou za týmto účelom z domu zobral, spílil mladinu stromu druhu Smrekovec o dĺžke 12 metrov, o priemere 0,125 metrov, a o celkovom objeme 0,15 m³ drevnej hmoty, kde kmeň stromu očistil od konárov a niesol domov, pričom však bol prichytený hliadkou policajného zboru, čím takto spôsobil Q. SR, š. p., V. závod N., Q. správa C., C. č. XXX, okres N. škodu v sume 1,43 EUR, kde tejto krádeže sa dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, zo dňa 09.12.2014, sp. zn. 6T/86/2014, právoplatným dňa 30.12.2014 bol za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona odsúdený.

Za to mu podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní ôsmich mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon tohto trestu podmienične odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. stanovil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu uložil povinnosť nahradiť poškodenému Q. SR, š. p., V. závod N., Q. správa C., C. č. XXX, okres N. škodu vo výške 1,43 EUR.

Proti tomuto rozsudku písomne, v zákonnej lehote, podal okresný prokurátor v neprospech obžalovaného, no len čo do výroku o treste, odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že vo veci išlo o výrub zdravého stojaceho stromu o dĺžke dvanásť metrov, pričom obžalovaný je špeciálnym recidivistom, ktorý bol doposiaľ súdom päťkrát trestaný, doteraz ukladané rôzne druhy trestov zjavne nevedli k náprave obžalovaného, pričom skúšobná doba predchádzajúceho podmieničného odsúdenia mu uplynula dňa 30.12.2015, no už dňa 18.01.2016 sa obžalovaný dopustil rovnakého trestného činu. Z týchto dôvodov odvolateľ navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému nepodmieničný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd na základe tohto odvolania v súlade s ust. § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, t.j. výrokov tvoriacich vo svojom súhrne výrok o treste, i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, no ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné, pretože uložený trest je neprimeraný.

Okresný súd oprel svoje rozhodnutie o treste o zistenie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zák. oproti neprítomnosti priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák., pričom pri pomeroch obžalovaného zohľadnil, že tento nebol priestupkovo riešený a skutok spáchal až po uplynutí skúšobnej doby. Takto okresný súd dospel k záveru, že účel trestu možno v danom prípade dosiahnuť i trestom odňatia slobody v trvaní osem mesiacov, ktorého výkon nepovažoval za nevyhnutný, a preto ho podmienične odložil na skúšobnú dobu na dva roky, pričom okresný súd poukázal na doterajšiu rozhodovaciu prax súdov a postoje prokuratúry spočívajúce v tom, že ak páchatel pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody a čin nespáchal v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia, bol takému páchatelovi ukladaný podmieničný trest odňatia slobody. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd nepovažoval za odôvodnené, aby v prejednávanej veci postupoval proti obžalovanému inak.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z predloženého spisu vyplýva, že obžalovaný je z miesta trvalého bydliska hodnotený kladne a podľa výpisu z registra priestupkov dokonca za žiadny priestupok nebol doposiaľ postihnutý. Z odpisu registra trestov je však zrejmé, že obžalovaný v minulosti bol spolu už 5 krát súdne trestaný, pričom za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bol potrestaný na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/79/2013 zo dňa 18.10.2013 na trest povinnej práce v trvaní 40 hodín, ktorý vykonal dňa 13.02.2014 a na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T/115/2013 zo dňa 19.02.2014 na trest povinnej práce v trvaní 240 hodín, ktorý trest bol zrušený v rámci uloženia trestu za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/12/2014 zo dňa 26.06.2014, ktorým mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 300 hodín ako trest súhrnný, ktorý vykonal dňa 05.12.2014, pričom za spáchanie ďalšieho takého prečinu mu bolo dokonca upustené od uloženia súhrnného trestu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/25/2014 zo dňa 13.08.2014. V týchto prípadoch sa teda hľadá na obžalovaného akoby nebol odsúdený, no nič to nemení na skutočnosti, že v nedávnej minulosti opakovane prejavil ako osoba výraznú náchylnosť na páchanie uvedeného prečinu a hoci už bol takto potrestaný aj za recidívu predmetnej trestnej činnosti, znova spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zák., za ktorý bol odsúdený trestným

rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/86/2014 zo dňa 09.12.2014, právoplatným dňa 30.12.2014 na trest odňatia slobody na 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu na 1 rok.

Obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a jej spáchanie oľutoval, čo opodstatňovalo priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zák. a ani krajský súd nezistil prítomnosť priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák. Predchádzajúce odsúdenie bolo okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, čo jeho dvojité zohľadnenie ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. vylučovalo v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ okresný súd následne vychádzal z trestnej sadzby upravenej v súlade so zásadou uvedenou v § 38 ods. 3 Tr. zák. (s použitím § 38 ods. 8 Tr. zák.), postupoval správne, no s ďalšími závermi okresného súdu vo výroku o treste sa už krajský súd nestotožnil.

Okresný súd sa bližšie nezaoberal osobou obžalovaného, konkrétne jeho náchylnosťou na páchanie povahovo rovnakej trestnej činnosti ako v prejednávanej trestnej veci a v tejto súvislosti postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. nehodnotil okolnosť, že obžalovaný krátko po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia spáchal rovnaký trestný čin, čo podľa názoru krajského súdu zvyšovalo závažnosť prečinu obžalovaného a zároveň nasvedčovalo tomu, že možnosť dosiahnutia nápravy tohto páchatel'a pôsobením miernymi druhmi trestov podľa Trestného zákona bez priamej ujmy na jeho osobnej slobode, je nedostatočná.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že krajský súd v zásade nemá námietky voči tomu, že ak nebol páchatel' pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody a čin nespáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nie je zvyčajne ešte nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu pôsobiť na takého páchatel'a výkonom trestu odňatia slobody, a že ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a možno dosiahnuť trestom odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom na príslušnú skúšobnú dobu resp. v spojení s probačným dohľadom.

V prejednávanej veci však uvedený prístup nemožno aplikovať, pretože obžalovaný ešte pred začatím skúšobnej doby, ktorá uplynula pred spáchaním prejednaného prečinu, spáchal, a to opakovane, rovnakú trestnú činnosť. Práve táto náchylnosť obžalovaného na páchanie rovnakej, majetkovej trestnej činnosti je natoľko intenzívna, že z hľadiska dosiahnutia účelu trestu vylučuje možnosť uloženia trestu odňatia slobody len v podobe hrozby jeho výkonu či tzv. alternatívnych trestov k trestu odňatia slobody (trest povinnej práce, trest domáceho väzenia, peňažný trest a pod.). Závažnosť trestného činu obžalovaného je napriek nízkej škode vysoká. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý spáchal rovnaký prečin proti majetku, hoci taký trestný čin spáchal už v nedávnej minulosti a hoci vedel, že tým poruší Trestným zákonom chránený záujem spoločnosti na ochrane cudzieho vlastníctva k drevu z pozemku patriacemu do lesného pôdneho fondu chcel také porušenie znovu spôsobiť a vzhľadom na nepriaznivú možnosť jeho nápravy len pod tlakom hrozby straty osobnej slobody, považoval krajský súd za primerané ukladať obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, teda na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, avšak bez jeho podmieneného odkladu.

Nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, krajský súd zaradil obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.